

Slnecznica

Školský časopis

Ročník: druhý

Číslo 2.

ZŠ s MŠ Likavka



*Už sviatky lásky, pokoja
zavítajú zas skoro k nám,
pod stromčekom ľudia postoja,
otvorí srdcia dokorán.*

Sú tu opäť Vianoce – čas odpúšťania, zblíženia, čas mieru a lásky. Na Vianoce sa ľudia zvyknú obdarovať tým najkrajším, najvzácnejším, najdôležitejším, čo je na svete- láskou a vďakou.

Na Vianoce myslíme na tých, na ktorých nám naozaj záleží. Sú ako biele vločky padajúce na rozohriatu dlaň. Aj keby sa nám nepodarilo všetky tieto vločky pochytať a pošepkať im vianočné pranie na dlani., stále môžeme svoje želania pošepkať do zimného vánku, ktorý ich roznesie do všetkých kútov... Preto posielame jedno takéto pranie šťastných a pokojných Vianoc aj Vám.

Redakčná rada.

Vianoce

Vianoce sú pre viacerých ľudí krásnym dňom. Zdobíme stromček, pečieme koláče a skrášľujeme svoje príbytky. Na Vianoce dostávame darčeky, stretávame sa s blízkymi, všetci sú k sebe tak nejak lepšie. Padá sneh, môžeme sa sánkovať, niektorí aj lyžovať. Staviame snehuliakov, robíme anjelov do snehu. Cez zimu je pekná krajina, je celá biela, akoby prikrytá perinou.

Môj príbeh z Vianoc.

Vianoce sú pre mňa jeden z najkrajších, ale aj z znajsmutnejších dní. Najkrajších preto, lebo sa stretáme celá rodina pri štedrovečernom stole a teším sa na darčeky a prekvapenia pod stromčekom. Veľmi sa teším aj na to, že pôjdeme do ružomerského útulku pre opustené zvieratká odniesť im niečo dobré, aby aj ony mali pekné Vianoce.

Najsmutnejšie preto, lebo nám pri štedrovečernom stole chýba starký, ktorý od nás odišiel na Vianoce pred 10 rokmi. Moc si na neho nepamätám, lebo som bola malá, ale starká aj mamina mi o ňom moc rozprávali. O tom, ako sa o mňa staral, ako sme spolu pozerali televízor a ako sme chodili na prechádzky. Každé ráno chodil so starkou po mňa, lebo mamina s ocinom chodili už do roboty a brat Jurko do školy, a brali ma k nim.

Aj keď som ho poznala len krátko, vždy zostane v mojom srdci a pri štedrovečernom stole má svoje miesto. Patria mu naše spomienky.



Monika Adamčiaková

Vianoce

Drzý svit mesiaca škúľil do malého špinavého oblôčika a dopadal presne pred starú polorozpadnutú fotelu s gýčovým poťahom. Na nej sedel drobný starček. Na tvári mal pečeňové škvrny, vlasy takmer žiadne a časom postriebrené fúzičky. Oblečený bol vo svojom najlepšom obleku, no i ten bol miestami prežratý moľami. Starček sa krčil pri trasľavom plamienku jedinej sviečky položenej na stolíku pred fotelou a čosi si hmkaľ.

Bol 24. december a mrazy už riadne štípali. Vonku zúrila metelica, akú si už dlho nikto nepamätal, vločky zúrivo narážali jedna do druhej, bili sa o lepšiu pozíciu. Každá sa chcela páčiť mesiacu. Studený vetrisko búchal do okenice, lomcoval parapetou. Kdesi v diaľke oznámili kostolné zvony polnoc.

Starček si vzdychol, postavil sa na vratké nohy, obliekol si kabát a sfúkol sviečku. V izbe nastala tma aj mesiac zašiel za oblak.

Schody stonali pod ľudskou váhou, dvere osamelo buchli. Prázdny dom ani nedbal na to, že opäť zostal sám.

Vločky nepríjemne bičovali tvár, vietor prefukoval tenké oblečenie a chladil telo svojím mrazivým dychom. Kostol zvolával dedinčanov do svojho lona, kde sa aspoň trochu mohli zohriať a ukryť sa pred dotieravým snehom.

„Bim – bam!! kričal zvon.

Záveje pod nohami vŕzgali, občas sa noha preborila do snehu. Deti s veselým štebotom utekali, guľovali sa, vrážali do seba. Starček sa nad tým len pousmial a pritiahol si golier kabátu bližšie k tvári.

Samozrejme, aj on mohol stráviť Vianoce v kruhu blízkych. Jeho syn sa ale oženil a odišiel do Nemecka. Starec mu aj sľúbil, že za ním a jeho rodinou príde, no nakoniec zostal doma. Báľ sa odísť do sveta sám. Kým ešte žila jeho manželka, chodili na návštevy, no Henrieta bola už dva roky mŕtva a on zostal samučký ako prst.

Joj, ale aké boli vtedy Vianoce rozprávkové! Veľký, bohato ozdobený stromček sa hrdo vynímal v kúte obývačky, vzduch bol presýtený vôňou medovníkov. Malé deti sa plietli pod nohy a híkali nad darčekom s veľkými červenými mašľami. Áno, Vianoce boli pred dvoma rokmi skutočne rodinným sviatkom.

Kostol bol takmer plný. Dve obrovské borovice lemovali oltár po oboch stranách, chránili Krista uloženého v jasličkách.

Náš starček si sadol úplne dozadu, do prázdnej lavice, a tichučko spomínal. Na detstvo, na svoju ženu, ale hlavne na Vianoce...

Na tmavé drevo kvapla osamelá slza, potom za ňou pristála ďalšia a ďalšia. Veselý spev kolied sprevádzal ich cestu.

Omša končila, ľudia sa v dobrej nálade trúsili preč. Starček ešte chvíľku posedel a potom sa pobral von aj on. Metelica mala prestávku, teraz v povetrí poletovali len nežné vločky-princezné.

„Ujo, ujo!“ ktosi ho poťahal za rukáv. „Prečo plačete?“ pokračovalo malé dievčatko s ružovými, od mrazu vyštípanými líčkami.

Starček sa sklonil a zvráskavenou rukou ju pohladil po líci. „Kvôli Vianociam.“ šepol.

„Ale na Vianoce sa predsa neplače!“ namietlo.

Starček sa chlácholivo usmial, no mlčal.

„Podťe so mnou! Musíme vás rozveseliť!“ povedalo dôležite, chytilo ho za ruku a viedlo kamsi preč.

Lampy nad nezvyčajnou dvojicou prekvapene zamrkali a ochotne im svietili na cestu k nevel'kému zasneženému kopcu, na ktorom sa črtali malinké postavy dvoch detí.

„Kto to je?“ vyzvedali hneď, ako ich zbadali.

„Plakal kvôli Vianociam. A je to môj kamarát!“ vyhlásilo dievča. „Však ste?“ dodalo nesmelo a žmúriilo na starčekovu tvár.

„Ale áno, som váš kamarát,“ usmial sa.

„Tak sa pod' s nami sánkovať!“ vyzval ho malý chlapec s čiapkou, na ktorej sa hompál'al veľký brmbolec.

„Dieťa, ja som už starý... zlámem si všetky kosti,“ pokúsil sa namietnuť.

„Sú Vianoce, dnes sa ti nemôže stať nič,“ odbili ho deti a ich hlas prekypoval samozrejmosťou.

Mali pravdu, dnes boli Vianoce. Sadol si na sánky, deti okolo neho a spustili sa dolu brehom. Vietor a vločky mu leteli rovno do tváre, no on na to nedbal. Jeho chlapčenské srdiečko sa opäť prebudilo k životu.

Slabučké slnečné lúče poštekliili starčeka po nose. Viečka sa mu zachveli, ústa rozťahli do úsmevu.

O chvíľu už šedivé papuče ťapkali po parketách rovno do kuchyne. Vôňa lipového čaju sa plazila po nábytku, našla si škáročku v okne a utiekla do snehu.

Po včerajšej metelici zostala len spomienka, záveje sa pod dohľadom slnka začali topiť a voda cícerkom tiekla dolu ulicou.

Starček zababušený v deke sedel vo foteli a pozeral televízor, kde behal podivný stavec s dlhou bielou bradou. Volal sa Mrázik.

Starček si uchlipol čaju a znova si prehral v mysli včerajšiu sanicu. Opäť sa musel tichučko zachechtať.

Odrazu vo dverách zaštrngotali kľúče a kľučka sa stočila nadol. Starček však nepočul nič.

„Otec!“ vykrikoval mladý muž vo dverách a rozťahol ruky. Popod ne prebehli dve malé deti a vtrhli do obývačky.

Stavec šokovane položil šálku na stôl, deka spadla na zem a dve malé deti ho objali okolo pása.

„Starký!“ pišťali a skákali na mieste.

Starček ich vystískal, vybozkával, a potom sa prihnal k synovi a jeho žene.

„Janko!“ objal ho a slzy ho pálili v očiach.

„Keď nechce Mohamed k hore, musí hora k Mohamedovi. Chceli sme prísť už včera, no pre tú metelicu sa nedalo. Veselé Vianoce, otec!“ syn ho opäť objal.

A starčekovi sa znova skotúľala slza po líci . Plakal. Kvôli Vianociam.



L'ubica Bystričanová

Odsúdené Vianoce

Pred Tescom sa hrdo týčil vianočný stromček, ktorý zaberá tri parkovacie miesta. Odvšadiaľ sa na nás vyškierali svetelné ozdoby, veselo si blikajúc, vôbec ich nezaujímalo, že o tomto čase by ešte mali byť uväznené v krabici na pôjde. Aj zľavy hlásali *Super vianočné akcie*. Vo veľkých nádržiach blúdili kapre, ešte celkom chudunké, no ľudia ich šialene nakupovali, akoby Vianoce mali prísť už zajtra.

A to bol, prosím pekne, Sviatok všetkých svätých.

Ľudia sú niekedy takí márniví! Hlavne na Vianoce...

Tešia sa na ne od septembra, všade žiaria gýčová Santa Clausovia, hoci ešte stále pobehujeme v tričkách s krátkym rukávom a vychutnávame si teplé slnečné lúče.

Tak veľmi sa tešíme na Vianoce, tak veľmi ich milujeme, až ich nakoniec celkom zatratíme.

Veď akú chuť sviatočnosti má 24. december, keď ho oslavujeme mesiac dopredu? Keď nám počas dovolenky vyhráva Gott s Troma orieškami?

Vianoce majú byť tajomné, veselé a vzácne, veď majú taký duchovný význam pre celý svet! A dnes...?

Predajcovia sa lačne vrhajú na každý cent, zarábajú na našom najkrajšom sviatku... A na Štedrý večer vytiahnu na svoje pulty veľkonočné zajace. Aby sme náhodou nezabudli na Veľkú noc, treba ju pripomínať tri mesiace dopredu.

Dajme si pozor, aby Vianoce neprestali byť sviatkami pokoja a lásky.

Ľubica Bystričanová



Vianočné sms....

Vôňa medu, ihličia, dobrôt plný stôl,
atmosféra vianočná, liek na každý bôľ.
Je to čas vianočný, keď stromček sa ligoce,
zo srdca prajem Ti krásne Vianoce.

Keď vonku zvonja zvončeky,
keď ľudia kradnú stromčeky,
keď v Tesco kapra kúpiš
a doma nože brúsiš,
punč Ti oči zligoce,
sú tu opäť Vianoce.

Všetkým stresovaným ženám!!!
Nezabudni, že sa Ježiško narodil v chlieve,
takže sa vykašli na vianočné upratovanie,
nech sa u Vás cíti ako doma.

Želám Ti pod stromček to, čo Ty mne. Tak si to dobre rozmysli!

Prajem ti 12 mesiacov bez nehody, 52 týždňov pohody a šťastia, 365 dní bez starostí,
8760 hodín veselosti, 525600 minút jedinečných okamihov a 3153600 sekúnd lásky.



Tie čizmy, čo si mi nechal pred dverami, mi sedia dobre. Vrelá vďaka. Tvoj Mikuláš.



Perlíme...

U: Čo je Zem?

Ž: Ovál.

U: S akým Š sa píšu Slováci?

U: Trpezlivosť ruže prináša.

Ž: Lenže ja som alergická na peľ.

U: Sprostosť tu len tak prekvitá!

Ž: Sláva! Už nie sme bláziniec, ale botanická záhrada!

U: Mal by si nosiť prilbu.

Ž: ???

U: Puberta s tebou len tak plieska.

U: Ja snád' skočím z okna!

Ž: Dáme vám stupáka.

U: Ako vidím ten váš pohľad, začnem odznovu.

U: Pod' odpovedať! Tváriš sa nejako moc šťastne.

U: Keď chce žiak prehovoriť, zdvihne plutvu!

U: Ideme skúšať!

A v triede zostalo ticho , bolo počuť iba gúľanie očami.

Ž (deviataci): Končíme, ale ešte sa netešte! Prídu naše deti.

U: Litová, Margita Litová. Nová učiteľka.

Ž: A, 9.A. Starí žiaci.

U: Kde býva prezident SR?

Ž: V Bielom dome!

U: Dostala si jednotku.



Ž: Zázrak! Volajte Vatikán! Stal sa zázrak!

U: Čo je to páv?

Ž: Rozkvitnutá sliepka.

U: Vie mi niekto povedať, čo je to lakeť?

Ž: Koleno ruky?

Ž: Za maďarskej éry boli Slovenky Uhorky.

U: Nič od vás dohromady nechcem, len to, čo je v knihe.

U: Viac života do toho umierania!

Ž: My sme spievali a učiteľ nás prenasledoval na klavíri.

Ž: My sme, prosím, nerevali. Len sme sa vzájomne napomínali, aby sme boli ticho.

Ž: Keď umieral Svätopluk, zavolať si svojich troch synov, vzal prúty a vyšľahal ich.

Ž: Nie je nad život hada. L'ahne si a ide.

Ž: Múmia je usušený faraón.

U: Aké kultúry poznáš?

Ž: Kultúra umývania...

Ľubica Bystričanová, Mária Muchová

Želáme si Vianoce v rôznych jazykoch želajme si Vianoce v rôznych jazykoch

afrikánčina: Geseënde Kersfees!

angličtina: Merry Christmas!

čínština: ㊗️

dánčina: Gl

ædelig jul!

fínčina: Hyvää joulua!

francúzština: Joyeux Noël!

holandčina: Vrolijk kerstfeest!

chorvátčina: Sretan Božić!

írčina: Nollaig Shona!

katalánčina: Bon Nadal!

maďarčina: Boldog Karácsonyt!

nemčina: Frohe Weihnachten!

nórčina: God jul!

poľština: Wesołych Świąt!

portugalčina: Feliz Natal!

ruština: С РОЖДЕСТВОМ!

slovinčina: Vesel božič!

španielčina: Feliz Navidad!

taliančina: Buon Natale!

turečnina: Mutlu Noeller!

vietnamčina: Giáng sinh Vui vẻ!

welščina: Nadolig Llawn!

Severná Európa

: Vianočná koza a obrí Ukko

V Dánsku začínajú Vianoce zdobením adventných vencov, na ktorých sú 4 sviečky. Na rozdiel od nás tieto sviečky znamenajú 4 etapy ľudského života - detstvo, mladosť, dospelosť a starobu. Dáni na darčekom nešetria, objednávajú ich a kupujú s niekoľkomesačným predstihom. Dbajú na to, aby darček poukazoval na niektorú cnosť alebo vadu obdarovaného. Darčeky nosí vianočný posol, ktorý ich balí do niekoľkých vrstiev farebného papiera. K štedrovečernej večeri sa podáva hus, kačka, bravčová pečeň s červenou kapustou, teplá šunka, korenená treska s reďkvičkami a horúca ryža poliata studeným mliekom, pívny a pšeničný chlieb, a ako dezert sladký ryžový náky s mandľami. Vo Fínsku rozdáva darčeky veľký Ukko, a to za výdatnej pomoci piadimužíkov. Tí vraj odnášajú neposlušné deti do svojho zimného kráľovstva. V susednom Švédsku je to zasa vianočný kozlík, kto rozdáva darčeky. Poznáte ho tak, že jeho rohy zdobí červená stuha. V Nórsku schováva darčeky do drevákov a je doprevádzaný vianočnou kozou. Deti jej za odmenu dávajú do topánok nejaké dobroty.

Francúzsko:

darčeky pri kozube

Francúzi si k vianočnému stolu sadajú 25. decembra a väčšinou si pochutnávajú na moriakovi plnom gaštanovou plnkou, ustriciach, žabích stehienkach a ovocí. Darčeky deťom ukladá na krb vianočný duch pére Noël. Sviatok troch kráľov je vo Francúzsku sviatkom detí.

Susedné štáty

: adventné vence a kapustnica

Na poľskom štedrovečernom stole nesmú chýbať polievky ako je boršč, kapustnica, hubová alebo rybacia. Samozrejme, nesmie chýbať ani štedrovečerná ryba - sled', alebo jeseter.

Rakúšania sa na Vianoce pripravujú omnoho skôr ako iné národy. Vyrábajú si adventné vence, na ktorých je zelená a fialová stuha. Zelená symbolizuje nádej a fialová zase minulosť. Na Štedrý večer prichádza Ježiško privolaný zvončekom.

Ukrajinci oslavujú Vianoce rovnako ako my. Poniectorí (zvlášť pravoslávni) až po Novom roku. Na stoloch nechýba boršč, ryba a šalát. Aj Ukrajinci majú ako znak Vianoc ozdobený stromček a taktiež sa obdarúvajú darčekom

Pečieme na Vianoce

Dobré medové keksy

Na prípravu medových keksov potrebujeme:

60 Dg hladkej múky špeciálnej

30 Dg práškového cukru

4 celé vajička

10 lyžíc rozpusteného masla

2 lyžice mletej škorice

1 lyžica sódy bikarbóny

2 lyžice medu

Postup: z pripravených surovín vypracujeme cesto, cesto necháme v chladničke od večera do rána. Cesto vyvalkáme na hrúbku asi 1 cm a vykrajujeme rôzne tvary. Poukladáme na vymastený plech, potrieme vajičkom a pečieme v mierne vyhriatej rúre pri teplote 150 stupňov.

PF 2010

